

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. novembra 2012 *

„Žlahtniteljske pravice v Skupnosti — Uredba (ES) št. 2100/94 — Predelava — Obveznost predelovalca, da posreduje informacije imetniku žlahtniteljske pravice v Skupnosti — Zahteve glede trenutka vložitve in vsebine zahteve za informacije“

V zadevi C-56/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemčija) z odločbo z dne 3. januarja 2011, ki je prispela na Sodišče 8. februarja 2011, v postopku

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

proti

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, v funkciji predsednika prvega senata, A. Borg Barthet, E. Levits (poročevalec), J.-J. Kasel, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. marca 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG C. Bittner in F. Eckard, odvetnika,
- za Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH K. von Gierke in J. Forkel, odvetnika,
- za špansko vlado A. Rubio González, agent,
- za Evropsko komisijo B. Schima, M. Vollkommer, F. Wilman in I. Galindo Martin, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. junija 2012

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(3), šesta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390) in člena 9(2) in (3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 18, str. 63), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2605/98 z dne 3. decembra 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 24, str. 162, v nadaljevanju: Uredba št. 1768/95).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med zadrugo Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG (v nadaljevanju: RWZ) in družbo Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (v nadaljevanju: STV) zaradi zahteve za informacije, ki ji jo je ta družba predložila, da bi pridobila informacije o tržnih letih 2005/2006 in 2006/2007 za certificirano seme.

Pravni okvir

Uredba št. 2100/94

- 3 Do žlahtniteljske pravice v Skupnosti je v skladu s členom 11 Uredbe št. 2100/94 upravičen „žlahtnitelj“, to je „oseba, ki je vzgojila ali odkrila in razvila sorto ali njen pravni naslednik“.
- 4 Člen 13 te uredbe, naslovljen „Pravice imetnika žlahtniteljske pravice v Skupnosti in prepovedana dejanja“, določa:

„1. Žlahtniteljska pravica v Skupnosti velja tako, da je imetnik ali imetniki žlahtniteljske pravice v Skupnosti, v nadaljnjem besedilu „imetnik“, upravičen do opravljanja dejanj iz odstavka 2.

2. Ne glede na določbe členov 15 in 16 je potrebna odobritev imetnika za naslednja dejanja, ki zadevajo sestavine sorte ali pridelan material zavarovane sorte [...]:

(a) pridelovanje ali razmnoževanje (povečevanje);

[...]

Imetnik lahko svojo odobritev pogojuje in omejuje.

[...]“

- 5 Odstavek 1 člena 14 navedene uredbe z naslovom „Odstop od žlahtniteljske pravice v Skupnosti“ določa:

„Ne glede na člen 13(2) in za namene zaščite kmetijske pridelave smejo kmetje za razmnoževanje na polju na svojem posestvu uporabljati svoje pridelke, pridobljene na svojem posestvu s sajenjem materiala sorte zavarovane z žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, ki ni hibridna ali sintetična sorta.“

6 Odstavek 3 člena 14 Uredbe št. 2100/94 določa:

„Za uveljavitev odstopa iz odstavka 1 in za varovanje zakonitih interesov žlahtnitelja in kmeta bodo pred začetkom veljavnosti te uredbe in izvedbenih pravil v skladu s členom 114 oblikovani pogoji, in sicer na osnovi naslednjih meril:

— [...]

— malim kmetom ni treba plačati imetniku nobenega nadomestila; [...]

— [...]

— drugi kmetje morajo plačati imetniku primerno nadomestilo, znatno nižje od zneska, ki se zaračuna za licenčno pridelavo semenskega materiala te sorte na istem območju; dejanska višina tega primerne nadomestila se lahko sčasoma spremeni z upoštevanjem, kolikor se uporablja odmik glede zadevne sorte iz odstavka 1,

— [...]

— kmetje ali ponudniki storitev za pripravo materiala imetnikom na njihovo zahtevo priskrbijo ustrezne podatke; [...]"

Uredba št. 1768/95

7 Člen 2 Uredbe št. 1768/95 določa:

„1. Pogoje iz člena 1 izvajata oba, imetnik, ki predstavlja žlahtnitelja, in kmet, tako da ščitita zakonite interese drug drugega.

Za zakonite interese se šteje, da niso zaščiteni, če je eden ali več interesov stvar navzkrižnih vplivov, ne da bi se upoštevale potrebe po vzpostavitvi ustreznega ravnotežja med vsemi interesi ali potrebe po sorazmernosti med namenom zadevnega pogoja in dejanskim učinkom njegove izvedbe.“

8 Člen 5 te uredbe, ki določa pravila v zvezi z nadomestilom imetnika, določa:

„1. Višina primerne nadomestila, ki ga je treba plačati imetniku v skladu s četrto alineo člena 14(3) [...] uredbe [št. 2100/94], je lahko predmet pogodbe med imetnikom in zadevnim kmetom.

2. Kjer taka pogodba ni sklenjena ali ni uporabna, je višina nadomestila primerno nižja od vsote, zahtevane za licenčno pridelavo semenskega materiala najnižje kategorije, ki izpolnjuje pogoje za uradno potrjevanje iste sorte na istem območju.

[...]

5. Če se v zvezi z odstavkom 2 ne uporablja sporazum iz odstavka 4, znaša plačilo 50 % zneskov, ki se zaračunajo za licencirano proizvodnjo semenskega materiala, kakor je opredeljeno v odstavku 2.

[...]“

- 9 Odstavka 3 in 4 člena 8 Uredbe št. 1768/95 z naslovom „Informacije, ki jih zagotovi kmet“ določata:

„3. Informacije po odstavkih 2(b), (c), (d) in (e) se nanašajo na tekoče tržno leto in na eno ali več od treh preteklih tržnih let, za katera kmet še ni dal na razpolago bistvenih informacij na zahtevo imetnika v skladu z določbami odstavkov 4 in 5.

Vendar pa prvo tržno leto, na katero se informacije nanašajo, ni predhodno tistemu, v katerem so se prvič pojavile zahteve po informacijah v zvezi s sorto ali sortami in kmetom ali alternativno, v katerem je kmet dobil semenski material za zadevno sorto ali sorte, če so bile istočasno opremljene vsaj z informacijami o vložitvi prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti ali o podelitvi take pravice, pa tudi o možnih pogojih, ki se nanašajo na uporabo tega semenskega materiala.

[...]

4. V zahtevi imetnik navede svoje ime in naslov, sorto ali sorte, v zvezi s katerimi hoče podatke, pa tudi sklicevanje ali sklicevanja na zadevne pravice ali žlahtniteljske pravice Skupnosti. Če kmet tako zahteva, mora biti zahteva v pisni obliki, priložijo se dokazi o posesti. Brez poseganja v določbe odstavka 5 je zahteva naslovljena neposredno na zadevnega kmeta.“

- 10 Člen 9 te uredbe z naslovom „Informacije, ki jih zagotovi predelovalec“ določa:

„1. Podrobnosti o zadevnih informacijah, ki naj bi jih imetniku zagotovil predelovalec v skladu s šesto alineo člena 14(3) [...] uredbe [št. 2100/94], so lahko predmet pogodbe med imetnikom in zadevnim predelovalcem.

2. Kjer taka pogodba ni sklenjena ali ni uporabljiva, mora predelovalec, brez poseganja v informacijske zahteve po drugi zakonodaji Skupnosti ali po zakonodaji držav članic, na zahtevo imetnika temu dati izjavo o bistvenih informacijah. Kot bistvene veljajo naslednje informacije:

- (a) ime predelovalca, stalno prebivališče ter ime in naslov njegovega obrata;
- (b) dejstvo, ali je predelovalec opravil storitev predelave pridelanega proizvoda, ki pripada eni ali več sortam imetnika, za sajenje, ko je sorta ali so sorte prijavljene ali kako drugače znane predelovalcu;
- (c) če je predelovalec opravil tako storitev, količina pridelanega proizvoda, pripadajočega sorti ali sortam, ki jih je predelovalec dodelal za sajenje, in celotna količina, ki izhaja iz te predelave;
- (d) datumi in kraji predelave iz (c); in
- (e) ime in naslov osebe ali oseb, ki jim je opravil storitve predelave iz (c), in zadevne količine.

3. Informacije po odstavkih 2(b), (c), (d) in (e) se nanašajo na tekoče tržno leto in na enega ali več od treh predhodnih tržnih let, za katera imetnik še ni naredil predhodnega zahtevka v skladu z določbami odstavkov 4 in 5; vendar pa je prvo tržno leto, na katero se informacije nanašajo, tisto leto, v katerem je bil narejen prvi od takih zahtevkov glede sorte ali sort in zadevnega predelovalca.

4. Določbe člena 8(4) se uporabljajo smiselno.

[...]“

- 11 Odstavek 1 člena 14 Uredbe št. 1768/95, ki se nanaša na nadzor imetnika nad izpolnjevanjem obveznosti kmeta, določa:

„Da bi imetnik lahko nadzoroval izpolnjevanje določb člena 14 [...] uredbe [št. 2100/94], kakor je opredeljeno v tej uredbi, če gre za izpolnjevanje obveznosti kmeta, bo ta na zahtevo imetnika:

- (a) zagotovil dokaze, ki potrjujejo njegove izjave o informacijah po členu 8, s predložitvijo veljavnih bistvenih dokumentov, kakršni so računi, rabljene oznake ali katero koli drugo primerno sredstvo v skladu s členom 13(1)(a) glede:

— opravljanja storitev katere koli tretje osebe za predelavo pridelka imetnikove sorte za sajenje
ali

— v primeru člena 8(2)(e) dobavo semenskega materiala imetnikove sorte,
ali z dovolitvijo uporabe zemljišča in objektov za skladiščenje;

- (b) dal na voljo dokaz, ki je zahtevan po členu 4(3) ali 7(5).“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 12 RWZ je osrednja kmetijska zadruga, ki kmetom ponuja storitve predelave semen s pakiranjem pridelka za skladiščenje in njegovo prihodnje sajenje.
- 13 Ta storitev je po eni strani namenjena imetnikom, ki jih med drugim zastopa družba STV, in ki so v okviru pogodbenega sajenja razmnožili certificiran semenski material za trženje.
- 14 Po drugi strani je navedena storitev namenjena kmetom, ki sajenje izvajajo na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 2100/94.
- 15 Iz predložitvenega sklepa je razvidno, da je zadruga RWZ za različne kmete opravila storitve predelave semen za tržni leti 2005/2006 in 2006/2007 v okviru pogodbenega sajenja za imetnike, ki jih zastopa družba STV.
- 16 Družba STV je na podlagi izjav o pogodbenem sajenju, ki so ji jih poslali zadevni kmetje, zadrugi RWZ v zvezi s storitvami predelave, ki jih je ta opravila, poslala dva sklopa zahtev za informacije:
- za tržno leto 2005/2006 z dopisi z dne 30. junija 2006, 7. avgusta 2006, 15. septembra 2006 in 30. aprila 2007, in
- za tržno leto 2006/2007 z dopisi z dne 25. in 29. junija 2007, 23. avgusta 2007 in 29. maja 2008.
- 17 Tem zahtevam, s katerimi se je poskušalo ugotoviti, ali je zadruga RWZ sporne zavarovane sorte predelala, kdo so bili naročniki predelave in kakšne količine so bile predelane, so bile priložene preglednice, iz katerih so poleg zavarovane sorte in zadevnega tržnega leta razvidni tudi podatki o imenu in naslovu kmeta, ki opravlja sajenje, ne vsebujejo pa kopij izjav o sajenju niti drugih dokazov.
- 18 Zadruga RWZ navedenim zahtevam ni ugodila, v utemeljitev zavrnitve pa je navedla tri razloge. Prvič, menila je, da mora biti v vsaki zahtevi za informacije navedeno, da naj bi izvedla storitve predelave, za katere velja obveznost dati informacije iz člena 14(3), šesta alineja, osnovne Uredbe št. 2100/94. Drugič,

po njenem mnenju so bile pravno upoštevne samo zahteve za informacije, predložene v tržnem letu, na katero se informacije nanašajo. Tretjič, menila je, da iz storitev predelave, opravljenih v okviru pogodbenega sajenja za račun imetnika, niso razvidni nikakršni indici o morebitni setvi semen.

- 19 Družba STV, ki je zoper zadrugo RWZ vložila tožbo, je pred prvostopenjskim sodiščem s svojim zahtevkom uspela, saj je to menilo, prvič, da za predložitev zahtev za informacije ni prekluzivnega roka, in drugič, da so izjave o pogodbenem sajenju zadostni indici za nastanek obveznosti predelovalca, da posreduje informacije, ker ima kmet, ki izvaja sajenje na podlagi pogodbe o pridelavi semenskega materiala, dejansko možnost, da poseje zadevna semena. Zadruga RWZ je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču.
- 20 Ker Oberlandesgericht Düsseldorf ni bilo prepričano, kako je treba razlagati člen 14(3) Uredbe št. 2100/94 in člen 9(2) in (3) Uredbe št. 1768/95, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je v členu 14(3), šesta alineja, [U]redbe [št. 2100/94] in členu 9(2) in (3) [U]redbe [št. 1768/95] določena obveznost predelovalca, da [po]da informacije, utemeljena samo, če predelovalec prejme informacijsko zahtevo imetnika pred potekom tržnega leta (če jih je več: zadnjega tržnega leta), na katero se nanaša zahteva?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je ‚pravočasna‘ zahteva podana že, če imetnik v svoji zahtevi trdi, da razpolaga z indici, da je predelovalec pridelek, ki ga je pridelal v zahtevi poimensko naveden [kmet] s sejanjem semenskega materiala zavarovane sorte, predelal za sajenje ali ga namerava predelati, ali pa se morajo predelovalcu zatrjevani indici poleg tega dokazati v zahtevi (na primer s posredovanjem kopije izjave kmeta o sajenju)?

3. Ali lahko indici, ki utemeljujejo obveznost predelovalca, da poda informacije, izhajajo iz tega, da predelovalec kot pooblaščenec imetnika izvaja pogodbo o pridelavi semenskega materiala za pridelavo potrošnega semena zavarovane sorte, ki jo je imetnik sklenil s predelovalcem, ki opravlja sajenje, če in ker predelovalec v okviru izvajanja pogodbe o pridelavi semenskega materiala pridobi dejansko možnost, da del tega semena za razmnoževanje uporablja za sajenje?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 21 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9(3) Uredbe št. 1768/95 razlagati tako, da obveznost predelovalca, da poda informacije v zvezi z zavarovanimi sortami, preneha, če zahtevo za informacije imetnika teh sort prejme po izteku tržnega leta, na katero se ta zahteva nanaša.
- 22 Kot je razvidno iz samega besedila člena 9(3) Uredbe št. 1768/95, velja za predelovalca obveznost predložitve informacij iz odstavka 2 od (b) do (e) tega člena, če se navedene informacije nanašajo na tržno leto, v katerem je bila predložena zahteva za njihovo posredovanje.
- 23 Predelovalec torej načeloma nima obveznosti posredovanja informacij na podlagi zahteve, ki se nanaša na določeno tržno leto, če jo ta prejme po izteku navedenega leta.

- 24 Vendar je v členu 9(3) Uredbe št. 1768/95 pojasnjeno, da se lahko zahtevane informacije nanašajo na eno ali več od treh predhodnih tržnih let, za katera imetnik še ni predložil zahteve. Ta določba v zvezi s tem določa, da je prvo tržno leto, na katero se informacije nanašajo, tisto leto, v katerem je bil predložen prvi od takih zahtevkov glede sorte ali sort in zadevnega predelovalca.
- 25 Torej je iz samega besedila navedene določbe razvidno, da lahko imetnik predelovalcu predloži zahtevo za informacije v zvezi z enim ali več predhodnimi tržnimi leti, če je prvo zahtevo glede zadevnih vrst in predelovalca predložil v prvem od teh predhodnih tržnih let.
- 26 Tako razlago potrjuje cilj Uredbe št. 1768/95, ki je v skladu s členom 14(3) Uredbe št. 2100/94 namenjena varovanju zakonitih interesov žlahtnitelja in kmeta. Člen 2(2) Uredbe št. 1768/95 namreč izrecno določa, da je treba vzpostaviti ustrezno ravnotežje med temi interesi, da se jih zavaruje.
- 27 V tem okviru je treba navesti, da za razliko od številnih jezikovnih različic različica člena 9(3) Uredbe št. 1768/95 v francoskem jeziku ne omejuje možnost zahtevanja informacij na največ zadnja tri predhodna tržna leta.
- 28 Torej bi bilo po eni strani in nasprotno od zatrjevanj družbe STV, v nasprotju s ciljem Uredbe št. 1768/95, kakor je nanj opozorjeno v točki 26 te sodbe, šteti, da ni nobene časovne omejitve za obveznost posredovanja informacij, ki velja za predelovalca.
- 29 Po drugi strani je treba ugotoviti, da člen 8(3) navedene uredbe, ki določa obveznost posredovanja informacij, ki velja za kmeta, izrecno omejuje možnost žlahtnitelja, da zahteva informacije, na tiste, ki se nanašajo na največ zadnja tri predhodna tržna leta. Ker je obveznost posredovanja informacij, ki velja za kmeta, tako rekoč enaka obveznosti, ki velja za predelovalca, ni razloga za razlikovanje med obdobji, ki jih zahteve lahko zajemajo, glede na naslovnik.
- 30 Taka razlaga člena 9(3) Uredbe št. 1768/95 zato omogoča največje možno varstvo, prvič, interesov žlahtniteljev, saj jim omogoča določeno fleksibilnost pri vlaganju zahtev za informacije, in drugič, interesov predelovalcev, ki morajo potrebne informacije hraniti le določen čas, potem ko so bili v zvezi s tem opozorjeni.
- 31 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da je družba STV zadrugi RWZ poslala dva sklopa zahtev za informacije, in sicer 30. junija 2006, 7. avgusta 2006, 15. septembra 2006 in 30. aprila 2007 za tržno leto 2005/2006 ter 25. in 29. junija 2007, 23. novembra 2007 in 29. maja 2008 za tržno leto 2006/2007.
- 32 Glede na to, da se v skladu s členom 7(2) Uredbe št. 1768/95 tržno leto začne 1. julija in konča 30. junija naslednje koledarsko leto in da na podlagi navedb iz predložitvene odločbe ni mogoče ugotoviti, na katere zavarovane sorte se nanašajo zahteve družbe STV niti ali gre za prve zahteve v smislu člena 9(3), drugi del stavka, te uredbe, mora predložitveno sodišče ugotoviti, katere od teh zahtev so bile predložene v določenem roku.
- 33 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 9(3) Uredbe št. 1768/95 razlagati tako, da obveznost predelovalca, da poda informacije v zvezi z zavarovanimi sortami, nastane, če je zahteva za informacije v zvezi z določenim tržnim letom predložena pred iztekom tržnega leta, na katero se ta zahteva nanaša. Vendar lahko taka obveznost obstaja v zvezi z informacijami, ki se nanašajo na zadnja tri predhodna tržna leta, če je imetnik prvo zahtevo glede istih sort istemu predelovalcu predložil v prvem letu od predhodnih tržnih let, na katera se zahteva nanaša.

Drugo in tretje vprašanje

- 34 Predložitveno sodišče z drugim in tretjim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(3), šesta alineja, Uredbe št. 2100/94 v povezavi s členom 9 Uredbe št. 1768/95 razlagati tako, da, prvič, okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje sorte, ki je zavarovana v korist imetnika, pomeni indic za nastanek obveznosti predelovalca potrošnega semena navedene sorte za posredovanje informacij, in drugič, da mora imetnik indice, ki jih navaja v utemeljitev pravice do informacij, dokazati v zahtevi za informacije.
- 35 Najprej je treba poudariti, da člen 9(4) Uredbe št. 1768/95 v povezavi s členom 8(4) te uredbe, ki določa formalne zahteve, ki jih mora izpolnjevati zahteva za informacije imetnika predelovalcu, nikakor ne zahteva, da mora navedena zahteva vsebovati dokaz za indice, ki so v njej navedeni. Člen 8(4), drugi pododstavek, prvi stavek, navedene uredbe celo dopušča, da je lahko taka zahteva ustna.
- 36 Sodišče je v zvezi s primeri pogodbenega sejanja že razsodilo, da je treba nakup semenskega materiala za zavarovano sorto imetnika, ki ga opravi kmet, šteti za indic, ki lahko sproži obveznost kmeta za posredovanje informacij imetniku (glej sodbo z dne 10. aprila 2003 v zadevi Schulin, C-305/00, Recueil, str. I-3525, točka 65).
- 37 Okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje sorte, ki je zavarovana v korist imetnika, namreč nakazuje, da navedeni kmet razpolaga s semenom zavarovane sorte, za sajenje katerega bi lahko imel namen zahtevati privilegij iz člena 14(3) Uredbe št. 2100/94.
- 38 Vendar taka okoliščina sama po sebi ne more samodejno sprožiti pravice imetnika do pridobivanja informacij od predelovalca.
- 39 Čeprav iz člena 14(3) Uredbe št. 2100/94 res izhaja, da taka pravica velja, če se kmet sklicuje ali se namerava sklicevati na privilegij, ki se mu priznava na podlagi tega člena, je Sodišče razsodilo, da ta pravica v razmerju do predelovalca nastane samo, če ima imetnik indice, da je ta predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala zavarovane sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo z dne 14. oktobra 2004 v zadevi Brangewitz, C-336/02, ZOdl., I-9801, točka 53).
- 40 V tem okviru pa okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje zavarovane sorte, še ne pomeni indica, da je predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala navedene sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati.
- 41 Ob upoštevanju okoliščin obravnavanega primera bi lahko šlo kvečjemu za enega od dejavnikov, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati o takem indicu. Predložitveno sodišče mora opraviti presojo dejanskega stanja obravnavane zadeve, da bi ugotovilo, ali je v sporu o glavni stvari tako.
- 42 Zato je treba na drugo in tretje vprašanje odgovoriti, da je treba določbe člena 14(3) Uredbe št. 2100/04 v povezavi s členom 9 Uredbe št. 1768/95 razlagati tako, da ni treba, da zahteva za informacije, ki jo imetnik zavarovane sorte predloži predelovalcu, vsebuje dokaze za indice, ki se navajajo. Poleg tega okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje zavarovane sorte, še ne pomeni indica, da je predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala zavarovane sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati. Vendar lahko to glede na ostale okoliščine primera omogoča sklep o obstoju takega indica, kar pa mora predložitveno sodišče preveriti v sporu, o katerem odloča.

Stroški

- 43 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 9(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2605/98 z dne 3. decembra 1998, je treba razlagati tako, da obveznost predelovalca, da poda informacije v zvezi z zavarovanimi sortami, nastane, če zahtevo za informacije v zvezi z določenim tržnim letom prejme pred iztekom tržnega leta, na katero se ta zahteva nanaša. Vendar lahko taka obveznost obstaja v zvezi z informacijami, ki se nanašajo na zadnja tri predhodna tržna leta, če je imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti prvo zahtevo glede istih sort istemu predelovalcu predložil v prvem letu od predhodnih tržnih let, na katere se zahteva nanaša.
2. Določbe člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti v povezavi s členom 9 Uredbe št. 1768/95, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2605/98, je treba razlagati tako, da ni treba, da zahteva za informacije, ki jo imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti predloži predelovalcu, vsebuje dokaze za indice, ki se navajajo. Poleg tega okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje zavarovane sorte, še ne pomeni indica, da je predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala navedene sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati. Vendar lahko to glede na ostale okoliščine primera omogoča sklep o obstoju takega indica, kar pa mora predložitveno sodišče preveriti v sporu, o katerem odloča.

Podpisi